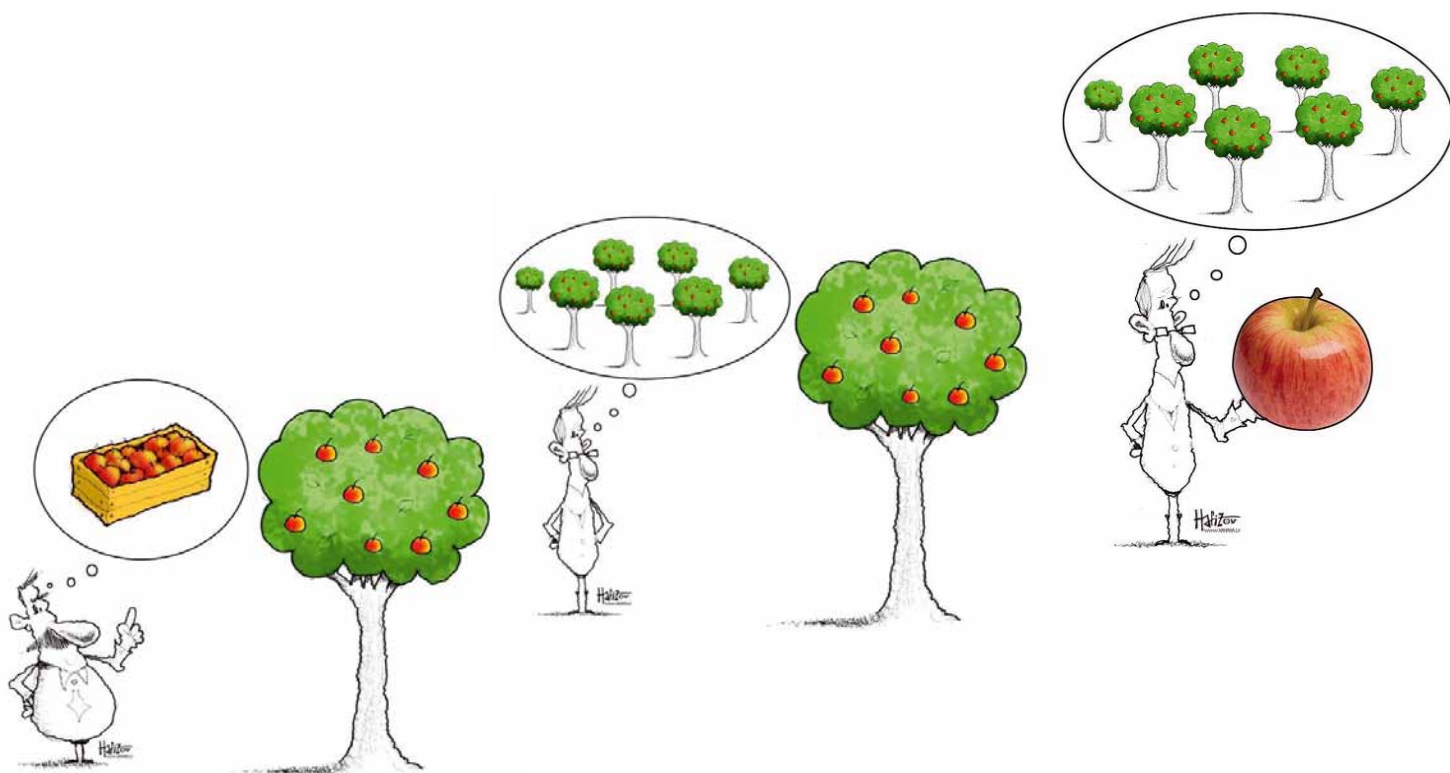

baptistu vēstnesis

Pirms dažām dienām man bija gods runāt Baltijas Draudžu dibināšanas konferencē Rīgā. Gatavojoties tai, man bija jādodomā par to, kā mēs katrs uzlūkojam draudzi un tās misiju. Man prātā nāca trīs attēli. Piezvanīju kādam savam draugam – karikatūristam, un viņš šos attēlus uzzīmēja.

Pirmajā attēlā mēs redzam skatījumu, ar kuru apveltītu mācītāju, iespējams, vēlētos katra draudze. Tas ir mācītājs, kurš rūpējas par to, ka draudze nes labus augļus. Iespējams, tas nozīmē, ka baznīcas soli ir pilni un draudzē viss notiek.

Otrais attēls parāda izpratni, kas, iespējams, noder dažādu draudžu apvienību vadībā. Tas ir cilvēks, kurš cenšas saskatīt ne tikai to, kā ābolus salikt kastē, bet domā un rīkojas, lai ābeļu skaits pieaugtu. Lai nav tikai viena ābele, bet vesels ābeļdārzs.

Un tad seko trešais attēls. Šāds skatījums ir nepieciešams, lai mums būtu ne tikai apmierinātas draudzes un pašapzinīgas konfesijas, bet Evaņģēlija izmainīta sabiedrība. Kā katrā ābolā ir apslēpts ābeļdārzs, tā katrā kristietī ir apslēpta draudze. Tā saprotot izaugsmi, auga draudze pirmajā gadsimtā.

Kā mēs uzlūkojam katrs savu draudzi un Kristus uzticēto misiju? Lai mums būtu kristocentriskas, pavairoties spējīgas un misionālas draudzes, mums ir nepieciešami kristieši, kas ābolā spēj saskatīt ābeļdārzu.

Par to arī domāsim un lūgsim mūsu Kongresā 18. un 19. maijā. Uz tikšanos!

Pēteris Sproģis
LBDS bīskaps

Paudžu svētība

Priekules baptistu draudzes sludinātāja Mārča Ziverta svētruna

Priekules baptistu draudzes sludinātājs Mārcis Ziverts

“Es atceros tavas asaras un dedzīgi vēlos tevi redzēt, lai mani pildītu prieks. Es atceros tavu neviloto ticību, kas vispirms iemājoja tavā vecāmātē Loidā un tavā mātē Eunīkē, un esmu pārliecināts – arī tevī.” (2. Timotejam 1:4, 5)

Šīs divas sievietes - Loida un Eunīke – Bībelē tiek pieminētas tik īsi, taču viņu vārdu sakarā mēs lasām par pašu svarīgāko – par patiesu un nevilotu ticību Dievam, kura tiek nodota tālāk nākamajām paaudzēm. Ir svarīgi zināt no Svētajiem Rakstiem, ka ticību var nodot tālāk tāpat kā arodu un talantu un ka tas nenotiek automātiski, bet ar dzīves pieredzes un parauga starpniecību.

Šī ir viena no retajām vietām Bībelē, kura īsi un saprotami apstiprina domu, ka daudzu sieviešu dziļā ticība ir lielāka nekā viņu vīru ticība. Pāvils piemin trīs paaudzes: vecmāti Loidu, māti Eunīki un mazdēlu un dēlu Timoteju. Te spilgti var redzēt patiesu ticību no paaudzes uz paaudzi.

Vecāsmātes vārds Loida grieķu valodā nozīmē “labākā, augstākā”, bet mātes vārds Eunīke – “dievišķīgā”. Timoteja māte nosauca savu dēlu par “dievbijīgo”. Kādi brīnišķīgi vārdi! Cilvēku vārdu izvēle jūdiem bija ļoti nozīmīga un atbildīga. Tie tiešām bija vārdi ar nozīmi - vārds pats par sevi jau deva liecību. Timoteja vārds ebreju valodā jau liecina par to, kāds ģimenes gars valda šajā ģimenē.

Timotejam no bērnības tika mācīti Raksti. (2. Tim. 3:15) Tas noteikti ir Timoteja vecāsmātes un mātes nopelns, kurām Svētie Raksti mājās

bija augstā cienā ne tikai atvērti uz galda, bet arī viņu sirdīs. Dziļš ticības gars valdīja šajā ģimenē, kura jau no agras bērnības audzināja Timoteju kalpošanai. Eunīke savu dēlu veltīja Dievam. Visā audzināšanā Timotejs saņēma dziļu ticību un mācību, lai pats personīgi iepazītu Dievu.

Šajā ģimenē mēs varam redzēt īstu paaudžu svētību. Dziļā vecāsmātes ticība un svētbijīgā dzīve tik nodota tālāk meitai un pēc tam mazdēlam Timotejam. Tā tam jānotiek patiesi ticīgā ģimenē, kurā valda nevilota ticība:

“Es atceros tavu neviloto ticību, kas vispirms iemājoja tavā vecāmātē Loidā un tavā mātē Eunīkē, un esmu pārliecināts – arī tevī.”

Abas šīs sievietes parāda brīnišķīgu piemēru ticībai, ko īpaši piemin Pāvils. Pāvils, satiekot Timoteju, piedzīvoja īpašu dievbijību šajā jauneklī. (Ap. d.16:1-3) Par viņa dievbijību un patiesu mācekļību liecina brāļi Listrā un Ikonijā.

Timotejam tika veikta apgraižošana, un viņš neiebilda. Tik pazemīgs un pakļāvīgs Dieva Gara vadībai ir audzināts Timotejs. Pāvils Timoteju iemīl kā sava paša dēlu. Viņš augstu vērtē šo neviloto ticības paraugu no paaudzes uz paaudzi.

Nenoliedzams ir arī apustuļa Pāvila ieguldījums Timoteja izaugsmē. Vairākkārt Pāvils saka par Timoteju, ka tas ir viņa mīlais un uzticamais bērns. (1. Kor. 4:17; 1. Tim. 1:18; 2. Tim. 1:2) Kad Pāvils iepazīst šo ģimeni, viņš ir priecīgs un saprot, ka te tiek pareizi audzināts Dieva bērna raksturs. Mēs lasām par vēl dziļākām Timoteja rakstura īpašībām un uzzinām, par ko viņš pamazām kļūst. Timotejs kalpoja Kristus draudzei kā patiesi palīgs apustulim Pāvilam. Viņā bija liela mīlestība uz Dievu un arī uzticība savam garīgajam tēvam Pāvilam. Daudzās Pāvila grūtībās Timotejs viņam bija līdzās, tad atklājās viņa sirds patiesība, viņa uzticība un gatavība upurēties citu labā. (Fil. 2:19-22)

Vecāmāte Loida, pirms kļūt par Kristus sekotāju, dzīvoja, lasot Rakstus un gaidot Dieva Apsolīto. Tā viņa audzināja arī savu meitu Eunīki. Kad līdz viņām nonāca vēsts par Jēzu Kristu, viņu abu sirdis bija gatavas Viņu pieņemt. Nozīmīgi ir vēl tas, kā abas sievietes pieņēma domu, ka Timotejs dosies līdz Pāvilam kalpošanā – lielā izaicinājumā un lielā nezināmā priekšā. Tas bija bīstami un varēja prasīt šī jaunekļa dzīvību, taču tas notiek, un ģimene to saprot kā pareizu rīcību.

Mātes un vecāsmātes ticībai ir ļoti liela nozīme viņu pēcnācēju dzīvēs. Misionāri no Indijas stāsta līdzīgus piemērus: kādās vietās, kur tiek sludināts Evaņģēlijs, tur ģimenē teikšana par jaunās mācības pieņemšanu nav tēvam vai mātei, bet vecāmātei. Kamēr vecāmāte netiks pārliecināta, mācība ģimenē netiks uzņemta.

Listrā, kur nonāk Pāvils, mēs redzam līdzīgu ainu: vecāmāte ir gatava pieņemt Kristu un bez šaubām tā ir droša un pareiza izvēle arī meitai un mazdēlam. Svētība ir tiem, kuriem ir tādas vecāsmātes un mātes kā Loida un Eunīke. Šī dievbijība ir tik nozīmīga, ka ģimenēs, kurās vīri vai tēvi nav ticīgi, sievietes ar savu dievbijību var ticēt un cerēt panāk nozīmīgas izmaiņas. *“Tāpat arī jūs, sievas, pakļaujieties saviem vīriem, lai, ja arī kādi netic vārdam, tie bez runām tiek pārliecināti savas sievas dzīves veida dēļ, kad viņi redzēs jūsu skīsto dzīvošanu bijībā.”* (1. Pēt. 3:1-2)

Protams, ka visskaistākais, ko varam piedzīvot, ir dievbijīga ģimene - vīrs, sieva un bērni. Tas ir ļoti nozīmīgs un atbildīgs darbs – nodot šādu dievbijību tālāk bērniem. Mani pašu izlūdzta Dievam mana vecvecmāte Līna, ticīga Ventspils baptistu draudzes locekle. Kad pieņēmu Jēzu Kristu savā sirdī kā Glābēju, es to pastāstīju viņai. Viņa raudāja aiz priekiem un teica, ka 16 gadus no mana dzimšanas brīža viņa par mani ir lūgusi un turpinās to darīt līdz mūža beigām. Viņa piedzīvoja 93 gadu vecumu, un viņas lūgšanu svētības mani ir vedušas uz pareizā ceļa un palīdzējušas pieņemt dzīvē svarīgāko lēmumu - atsaukties kalpošanai Dieva druvā.

Es novēlu mātēm un vecāmātēm, tēviem un vectēviem ģimenēs, kur dievbijību var nodot tālāk nākošajām paaudzēm: stāstiet un māciet, bet neaizmirstiet, cik svarīgs ir jūsu pašu ticības paraugs. Bieži mēs zinām, kā ir pareizi, bet nedarām. Bībeles stāsti iedvesmo un atklāj patiesus notikumus, taču mēs paši tos kā piemēru saviem bērniem neparādām un neizdzīvojam. Dzīvo dievbijīgi! Lasi Bībeli, pārdomā un lūdz par saviem bērniem un – bērni, lūdziet par saviem vecākiem!

Tas pats Dievs, Kurš Izraēlā darīja brīnumus cilvēku dzīvēs, arī šodien Jēzus Kristus upura nopelnu dēļ caur Svēto Garu dara brīnumus, un Viņa svētība paaudzēm var tikt nodota tālāk.

ATBALSTS VIESĪTES DRAUDZEI

Paldies visām draudzēm un draudžu locekļiem, kuri ir raduši iespēju atbalstīt Viesītes baptistu draudzi ar savu ziedojumu. Kopā esam savākuši ziedojumu Ls 14 919,52 apmērā. Turpināsim ziedot Viesītes draudzes atbalstam, jo vēl ir nepieciešami līdzekļi, lai draudzes ēka varētu tikt uzcelta. Ziedojumu lūdzam pārskaitīt uz LBDS kontu ar norādi **“Ziedojums Viesītes draudzes atbalstam”**. LBDS rekvizīti: **Reliģiska organizācija “Latvijas Baptistu draudžu savienība” Reģistrācijas Nr. 9000085765**
SEB banka, konts: LV22 UNLA 0050 0188 74230

LBDS KONGRESS 2012

“Un viņi sacīja: “Celsimies un celsim!”

Tā viņi stiprināja savas rokas labajam darbam.” Nehemijas 2:18

PIEKTDIEN, 18. MAIJĀ

9:00 Reģistrācija, kafija

10:00 1. sēde. Vada LBDS sludinātājs Pēteris Tervits

Svētbrīdis. Vada mācītājs Kaspars Šterns
Kopdziesma un muzikāls priekšnesums
Kongresa atklāšana
Kongresa konstruēšanās
Viesu sveicieni
Pateicība par mūža ieguldījumu
Mūžībā aizgājušo darbinieku pieminēšana
Muzikāls priekšnesums
Mandātu komisijas ziņojums
Aizlūgums par LBDS jaunajiem garīdzniekiem
Jaunas draudzes uzņemšana LBDS
Muzikāls priekšnesums

11:30 Kafijas pauze

**12:00 Saruna par LBDS nākotnes redzējumu: 1. un 2. sesija.
Vada LBDS bīskaps Pēteris Sproģis**

13:30 Pusdienas

14:30 2. sēde. Vada mācītājs Edgars Godiņš

Kopdziesma
Nominācijas komisijas ziņojums par LBDS Padomes kandidātiem
LBDS Padomes locekļu vēlēšanas
LBDS Nominācijas komisijas ziņojums par 2013. gada komisiju kandidātiem
Komisiju vēlēšanas
LBDS Satversmes labojumi
LBDS Revīzijas komisijas ziņojums
LBDS jaunais draudžu iemaksu modelis un finanšu darbības virzieni
Informācija, lūgšana

16:00 Kafijas pauze

**16:30 Saruna par LBDS nākotnes redzējumu: 3. sesija.
Vada LBDS bīskaps Pēteris Sproģis**

17:30 Prezentācija “Lielirbes baptistu baznīcas atklāšana
Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā”

18:00 Referāts “Garīgajam semināram – 90”.
Prezentē mācītājs Oļegs Jermolājevs.

LBDS Kongress 2012

Celsimies un celsim!

SESTDIEN, 19. MAIJĀ

9:00 Kafija

9:30 3. sēde. Vada mācītājs Edgars Mažis

Svētbrīdis. Vada mācītājs Dr. Ilmārs Hiršs
Muzikāls priekšnesums
Balsu skaitīšanas komisijas ziņojums
LBDS Padomes locekļu sveikšana un aizlūgums

**Saruna par LBDS nākotnes redzējumu: 4. un
5. sesija. Vada LBDS bīskaps Pēteris Sproģis**

Balsojums
Debates, kolekte
Informācija, kopdziesma

12:10 Pusdienas

13:00 Semināri / Darbnīcas

“Īsta brīvība”, “Alfa kurss”, “Jaunu draudžu dibināšana”,
“Dieva stāsts”, “BPI informatīvais seminārs”,
“Laulāto kurss”, u. c.

14:00 Noslēgums.

**Lūgšanu dievkalpojums. Vada LBDS bīskapa
vietnieks Pēteris Eisāns (Iiecības, aizlūgšanas,
Svētais Vakarēdiens)**

Aicinām draudžu delegātus un viesus uz **LBDS Kongresu**, kas notiks **2012. gada 18. un 19. maijā Rīgā, Savienības namā, Lāčplēša ielā 37.**

Lūdzam draudzēm delegātus un viesus **pieteikt laicīgi**, nosūtot delegātu un viesu sarakstu uz LBDS kanceleju pa pastu vai uz e-pastu: kanceleja@lbs.lv, aizpildot pieteikuma anketu, kas ir nosūtīta uz e-pastiem.

Kongresa **dalības maksa** Rīgas draudzēm ir **Ls 10** (desmit lati) un pārējām draudzēm **Ls 8** (astoņi lati) par katru delegātu vai viesi. Dalības maksā ir iekļautas Kongresa sagatavošanas izmaksas, pusdienas, kafijas un tējas pauzes, materiāli.

Maksa jāpārskaita vai jāiemaksā LBDS bankas kontā **līdz 11. maijam**.

Konts Kongresa dalības maksājumiem:

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Reģ. Nr. 90000085765

SEB banka

LV03UNLA0002000701314

Norāde: Kongresa dalībnieku iemaksas par (*draudzes nosaukums*), pārstāvju skaits.

Grūti pateikt nē

Intervija ar LBDS Sieviešu kalpošanas vadītāju **Elitu Lapiņu**, kura 16. aprīlī nosvinēja savu 55 gadu jubileju.

Kā Jūs šobrīd jūtaties?

Brīnišķīgi! Šis ir Dieva žēlastības laiks, kurā varam dzīvot un darīt to, ko Viņš mums ļauj. Tikai jālūdz pēc gudrības, lai saprastu, kas attiecīgajā brīdī ir jādara.

Vai zināt, kas Jums šajā brīdī jādara?

Šajā brīdī? Pietrūkst laika. Un Dievs dod laiku tik, cik mums vajadzīgs. Ja pietrūkst, tad laikam šaujām pār strīpu un izmantojam laiku tā, kā pašiem liekas pareizi. Man ir deviņus gadus vecs mazdēliņš ar īpašām vajadzībām. Tā kā Dievs mums ir dāvējis brīnišķīgu žēlastību, un manai meitai tagad ir arī maza meitiņa, es palīdzu rūpēties par Reinīti. Es to redzu kā galveno šī brīža uzdevumu. Protams, neaizmirstot arī trīs mazmeitiņas. Es ļoti cenšos, lai man sanāktu laiks arī viņām. Līdz ar to, Sieviešu kalpošanas apvienībā ir tāds kā pārejas posms, jo daudzas lietas mainās, un mēs cenšamies ieraudzīt jaunas

Ar meitu Daci un Līviju Godiņu 2007. gadā Ventspils baznīcā

māsas, kuras varētu ienākt šajā darbā, lai mēs ar saviem gadiem varētu atgriezties ģimenēs pie mazbērniem.

Es nesaku, ka 55 gadi ir brīdis, kad jāatstāj aktīvā kalpošana. Bet šis ir brīdis man. Bija laiks, kad darbojos ļoti aktīvi. Nokristījos pirms divdesmit gadiem, un tad man gribējās būt pilnīgi visur, darīt ļoti, ļoti daudz ko. Tajā laikā bērni bija jau pusaudžu gadus un baznīca bija vajadzīga arī viņiem. Sākumā gan meita teica: "Es neiešu pie tām tavām tantēm." Un es viņai atbildēju, ka "nē, tu pamēģināsi. Vienu reizi. Ja tev nepatiks, tu varēsi nenākt". Toreiz Ventspilī bija brīnišķīgi jaunieši, viņus vadīja tagadējais bīskaps Pēteris Sproģis, un Dacei ļoti iepatikās. Bērni baudīja dzīvi baznīcā, jo tētis tajā laikā ne visai labi uzvedās. Viņš dzēra un svētdienas pavadīja citādāk. Atceros, kā pēc pāris gadiem dēls man jautāja: "Mammu, ko mēs darītu, ja mums nebūtu baznīcas?" Daudzi mani nesaprata, teica: "Tev taču mājās vīrs, kāpēc tu katru svētdienu ej uz baznīcu? Var taču kaut ko izlaist, kādu lūgšanu vakaru, kādu pasākumu." Bet es daudz par to lūdzu, un Dievs bija atklājis, ka tajā laikā man vajadzēja būt vairāk ārpus mājas. Tagad Viņš parādīja, ka man jābūt atkal mājās. Un šis ir laiks, kad man jābūt ne tikai pie mazbērniem, bet arī pie vīra.

2011. gadā nometnē Pelčos kopā ar mazdēlu Reini

Pastāstiet par Reinīti!

Viņš ir tas, kurš devis man jaunu virzienu kalpošanā. Reinis ir mūsu pirmais mazbērns. Visi viņu ļoti gaidījām, sapņojām, kāds viņš būs. Bet ne vienmēr notiek pēc mūsu prāta. Es nezinu – kāpēc. Atbilde būs debesīs. Viņam bija deviņi mēneši, kad ārsti meitai pateica: "Jūsu dēls nestaigās." Tas bija ļoti smags laiks Dacei, un man nekas cits neatlika, kā saņemties. Viņa dzīvoja Rīgā, es Ventspilī, tāpēc katru vakaru pēc darba braucu pie meitas, bet no rīta – atpakaļ uz Ventspili. Man vajadzēja būt atbalstam, nebija laika bēdāties. Tikai vēlāk sapratu, ka tas man bija pirmais darbs kā kapelānei. Vēlāk meita ar visu ģimeni pārcēlās uz Ventspili, jo bija grūti gan emocionāli, gan fiziski – visas vingrošanas, rehabilitācija, aprūpe un tā tālāk. Varbūt tas bija arī meitas ceļš tuvāk Dievam. Nezinu.

Kad Reinītis bija nedaudz paaudzies, mēs ar meitu nodibinājām bērnu paliatīvās aprūpes biedrību "Spēkavots". 2008. gadā mūs uzaicināja iesaistīties nometnes organizēšanā bērniem ar īpašām vajadzībām. Mēs piekritām būt tikai sadarbības partneri, bet rezultātā viss risinājās citādāk. Man pateica, ka vai nu mēs uzņemamies pilnu atbildību par nometni Pelčos, vai bērni paliks bez tās. Es vienkārši nevarēju pateikt "nē".

Pirmais gads bija grūts, bija daudz raudāšanas un lūgšanu. Tā kā nemāku organizēt lietas citādāk kā vien komandā, aicināju palīgā mūsu svētdienskolas skolotājus, un nākamajā gadā vairs neorganizējām nometni caur Bērnu fondu, bet gan caur Sieviešu kalpošanas apvienību. Tagad tas ir brīnišķīgs pasākums ne tikai bērniem ar īpašām vajadzībām, bet arī mūsu draudzū jauniešiem, kuri palīdz organizēt, kuri cilā bērnus, pavada ar viņiem laiku, draudzējas, mazgā mutes, kopā mācās. Jaunieši pat gaida šīs nometnes, nāk un prasa: "Elitas tant', kad būs Pelči?"

Nebūtu Reinīša, mēs nebūtu dibinājušas biedrību un nebūtu nometnes, kurās ir arī vecāku atbalsta grupa. Tur sapulcējas māmiņas ar savām sūpēm, tur mēs runājamies un lūdzam kopā. Un viņas atveras ne tikai viena otrai, bet arī Dievam.

Ko dara Jūsu biedrība?

Kādus trīs gadus mēs darbojamies ļoti aktīvi un galvenokārt strādājām ar neārstējami slimiem bērniem un viņu ģimenēm. Ir bijušas reizes, kad redzam, kā bērns aiziet Mūžībā. Tas ir smags darbs. Bet es atceros kādu pusaudzi, kurai bija septiņpadsmit gadu. Viņai bija audzējs galvā. Mēs kopā lūdzām,

bijām klāt. Tā ir klātbūtnes kalpošana, tu jau neko daudz nevari palīdzēt – vari vienkārši būt blakus. Meitene tika slimnīcā kristīta, un viņa aizgāja glābta.

Pašlaik tāds aktīvs darbs nenotiek, mums pat ir bijusi doma šo biedrību slēgt, bet arvien atrodas iemesli to nedarīt. Paldies Dievam, ka šobrīd Ventspilī nav neviena bērniņa, kuram būtu tik smaga slimība, ka vajadzētu mūsu palīdzību, bet ir daudzi bērni ar kādām īpašām vajadzībām. Pērn caur biedrību vācām ziedojumus bērnu nometnei, palīdzējām sociālajam dienestam iegādāties busiņu, ar kuru pārvadāt bērnus, mums ir speciāls aprīkojums, piemēram, elpināšanas aparāts.

Jūs esat arī kapelāne?

Jā. Es pat pabeidzu Stradiņu universitāti. Tur bija tāds pēcdiploma apmācības kurss. Kādus tik jokus Dievs neizspēlē! Man pat nav augstākās izglītības, esmu beigusi LBDS Teoloģisko semināru. Bet Dievs jau izredz un apdāvina, nevis izredz apdāvinātos.

Kā Jūs izšķirāt, kurām lietām teikt “jā” un kurām varbūt “nē”?

Man ir drusku cita problēma – grūti pateikt “nē”. Bet cilvēkam laiks ir tik, cik ir, visu nevar izdarīt, lai kā gribētos. Man Ventspilī ir kafējnīca “Betānija”, kur darbojas arī zupas virtuve. Pabarojam vidēji 150 cilvēkus dienā. No vienas puses, man vienmēr ir šķitis, ka vairāk būtu jāstrādā arī ar šiem cilvēkiem, bet no otras – vienkārši nav laika un spēka. Dievs, protams, dod spēku. Nezinu, kāpēc man tā ir, ka grūti pateikt “nē”. Ja tu esi izsalcis, tu ej meklēt ēdamo ar visu spēku. Ja tev gribās kalpot Dievam, tad tu arī nevis saki “nē”, bet ej un prasi: “Kungs, kas ir Tavs prāts, ko lai es daru?”

Nekad neesmu domājusi, ka mana kalpošana varētu būt tikai ģimenē. Es jau savām *māsām* esmu lūgusi, ka nākamgad, ja Dievs tā gribēs un mums būs jaunas vadītājas, lai atļauj man vadīt bērnu nometni. Tas ir ielikts manā sirdī. Kalpošana sākas ar to, ka sirds deg. Protams, gadās, ka pāršauj pār stripu, kad ej un organizē, bet nesanāk.

Par ko Jums deg sirds?

Šajā brīdī? Par māmiņām, kurām ir bērni ar īpašām vajadzībām. Latvijā notiek daudz labas lietas, piemēram, ziedojumu vākšana un tamlīdzīgas aktivitātes, bet vairāk par naudu viņiem vajag to spēku un mierinājumu, kas ir pie Dieva. Un es domāju, ka varbūt viens no iemesliem, kāpēc Dievs man devis Reinīti, ir, lai es varētu palīdzēt citiem. Jo, ko es varētu pateikt kādam no vecākiem, ja pati nebūtu piedzīvojusi to pašu?! Es nevarētu, jo cilvēki, kuriem nav bērna ar īpašām vajadzībām, nevar izprast to sāpi līdz galam. Pirms Reinīša es būtu sacījusi – ir jāatrod Dievs, ir jāuzticas Dievam. Bet sāpe sauc: kur tad ir tavs Dievs, kad man ir slimis bērns rokās?! Kur Viņš ir, kad mans bērns mirst?! Un mierinājums nerodas vienas dienas laikā. Ir jābūt kopā ar šīm ģimenēm. Manā sirdī ir vēlme dzīvot tā, lai es un mans nams varam kalpot Tam Kungam. Arī mans vīrs.

Arī par sieviešu kalpošanu man deg sirds. Mūsu draudzēs sieviešu ir vairāk nekā vīriešu, bet līdz ar to arī darba ir vairāk. Jo mēs esam dažādas un katrai ir sava degsme un savi uzdevumi, dāvanas. Man gribas palīdzēt sievietēm atrast un attīstīt savas dāvanas. Ai, es tā nemāku – vienā teikumā pastāstīt!

Kas ir sieviešu kalpošana?

Nu ... Tas ir tas, ko nupat teicu. Mēs jau to nevaram uzskaitīt. Ir sievietes, kurām ir ģimene, ir sievietes, kurām nav bērnu, nav ģimenes. Bet ne par to ir runa. Sieviešu kalpošana ir tik dažāda, cik dažādas ir pašas sievietes. Katra ir īpaša. Sestdien Madonā

2012. gada aprīlī E. Lapiņa ar mazmeitiņu Rūtu Rozi

satiku kādu sievieti, kura ir ļoti muzikāla, kura spēlē instrumentu, slavē, lūdz, saka liecību, ir ļoti apdāvināta un kura kopj savus lopus, kazas un aitas. Apvienības uzdevums ir attīstīt, veicināt sieviešu kalpošanu, bet sieviešu kalpošanas uzdevumu nemaz tik vienkārši nevar formulēt. Nevar tik viennozīmīgi pateikt, ka sievietes kalpošana ir tikai mājās un ģimenē. Tā ir viena no lietām, bet ir tik daudz kas visapkārt.

Kā Jums ir izdevies saturēt kopā ģimeni?

Saturēt? Man ir bijuši brīži, kad, šķiet – viss, man pietiek! Bet es pateicos Dievam, ka mēs ar vīru joprojām esam kopā. Īpaši tagad, redzot, kā viņš ir mainījies, cik ļoti viņš mīl mūsu bērnus un mazbērnus. Ir svarīgi kritiskos brīžos, kad cilvēciski nav spēka un cerību, lūdzot Dievu, saglabāt ģimeni. Es domāju, ja būtu kāds cits vīrietis, vai viņš tā mīlētu mazo Reinīti, vai ietu naktī viņu grozīt, vai tā priecātos par mazmeitiņām kā mans vīrs? Tas būtu svešs cilvēks man un maniem bērniem.

Kur Jūs ikdienā rodat spēku?

Protams, lai cik novalkāti tas neskanētu, Dievs dod spēku caur lūgšanām. Bet man Viņš dod spēku arī caur mīļiem cilvēkiem. Bērni man ir labākie draugi. Meita man ir liels atbalsts. Kad vairs nezinu, ko un kā darīt, Dacīte saka: “Paga, mammu, uzvārsim tēju un parunāsim!” Savukārt, ja nebūtu bijis dēla tad, kad meita mācījās Rīgā, būtu ļoti grūti izturēt tās attiecības, kuras mums toreiz bija ar vīru. Mēs ar dēlu arī kafējnīcu atvērām kopā. Bērni saka, ka vienmēr esmu bijusi viņiem spilvens. Es viņiem varu teikt to pašu.

Tā kā tuvojas Mātes diena, varbūt varat pastāstīt, ko, Jūsūprāt, nozīmē būt mātei?

Ir tāda lieta, kā lūgšana. Un būt mātei nozīmē lūgt par bērnu. Esmu pateicīga Dievam, ka man bija omīte, kura lūdza gan par mani, gan manu mammu visu savu mūžu, cik vien viņu atceros. Omīte aizgāja Mūžībā, tā arī neredzot, kā atgriezāties pie Dieva. Mana mamma lūdza par mani un māsām, un nu visas esam kristītas. Bet viņai bija ilgi jālūdz, jo es atsaucos Dievam, kad man bija trīsdesmit trīs gadi. Es lūdzu par saviem bērniem, un es esmu priecīga, ka viņi ir atraduši Dievu. Būt mātei nozīmē rūpēties fiziski par bērniem un ģimeni – bet tas primārais tomēr ir audzināt savu bērnu Mūžībai.

Interviju sagatavoja **Evija Mileiko**

Garkalnes jaundibināmā draudze

Garkalnes draudzes dievkalpojums. Foto: Ilze Šterna

Pirms diviem gadiem Dievs aicināja mūsu ģimeni sākt jaunu draudzi vietā, kur dzīvojam. Mēs ar sievu dzīvojam Ādažos jau piecus gadus. Kad sākām tur dzīvot, pamanījām, ka mūsu apkārtnē nav gandrīz nevienas draudzes. Mēs pat bijām pārliecināti, ka mūsu rajonā nav nevienas kristieša, izņemot mūs. Laikam ejot, mēs sajūtām pamudinājumu, ka Dievs vēlas redzēt kristīgu sadraudzību vietā, kur dzīvojam.

Ar laiku mēs atklājām, ka šeit ir vēl kristieši. Mēs aicinājām viņus iesaistīties draudzes dibināšanā. Jau no paša sākuma mēs sapratām, ka vēlamies būt draudze, kas nefokussējas vienā vietā, bet vēlējamies izveidot draudzes tīklu, kas sastāv no mazām draudzēm mūsu apkārtnē. Tādēļ mēs uzaicinājām pievienoties cilvēkus no Ādažiem, Garkalnes, Langstiņiem, Dreiliņiem, Saulkrastiem, Baložiem. Jāatzīst, ka sākotnēji nebija īsti skaidrs, kā viss notiks. Mēs darījām to, ko pratām un ko jutām no Dieva. Mēs nācām regulāri kopā, lūdzām un meklējām iespēju, kā aizsniegt vietējos iedzīvotājus. Jau no paša sākuma sapratām, ka vēlamies būt draudze, kas esam par svētību vidē, kurā dzīvojam, tādēļ nevēlējamies būt izolēti, bet aktīvi komunicējam par to, kas mēs esam un ko darām. Centāmies to darīt ne tikai ar vārdiem, bet arī ar darbiem.

Pašlaik esam 20 cilvēku grupa, kas nākam kopā katru svētdienu, lai slavētu, lūgtu un mācītos no Rakstiem, kā dzīvot ikdienā paklausībā Dievam. Katru svētdienu mums ir arī bērnu kalpošana, jo dzīvojam rajonā, kur lielākais vairums ir ģimenes ar bērniem. Caur dažādiem pasākumiem bērniem mums ir bijusi iespēja aizsniegt arī vecākus. Īpaši ir jāpiemin viena ģimene – Mārtiņš un Ieva Zabarovski, kuri sāka nākt uz mūsu draudzi pēc tam, kad viņu meita piedalījās mūsu organizētajā bērnu pasākumā. Dievs tā ir vadījis, ka Mārtiņš tagad ir BPI students un ir uzsācis draudzes dibināšanas darbu Bīriņos.

Mēs vēlamies aizsniegt cilvēkus ar Labo vēsti ne tikai vienā vietā, tādēļ esam izveidojuši grupas, ko mēs saucam par misionālām kopienām, Ādažos, Baložos, Langstiņos un Bīriņos. Katra grupa ir kaut kas vairāk nekā mazā grupa. Tā ir grupa ar kopēju viziju – būt par Dieva ģimeni, kas sūfita misijā nest Labo vēsti un kalpot sabiedrībai, tajā pašā laikā nepārtraukti mācoties, ko nozīmē dzīvot pēc Dieva gribas. Katra grupa ir kā misionāru komanda, kas lūdz un domā, kā aizsniegt vietējos iedzīvotājus.

Piemēram, Baložos pašlaik ir 6 cilvēki, kas nāk kopā, studē, lūdz un veido attiecības ar nekristiešiem. Lai arī viņi ir pašā sākumā, Dievs jau tagad viņus ir vadījis un viņu grupā ir cilvēki, kas līdz galam nav savu dzīvi uzticējuši Jēzum. Ādažu grupā ir 15 cilvēki, kurā ir gan kristieši, gan nekristieši. Ādažu grupa kādu laiku veidoja attiecības, bet tagad katru nedēļu studē "Dieva stāsts" materiālu. Ir pārsteidzoši redzēt, cik cilvēki ir ieinteresēti veidot attiecības un runāt par garīgām tēmām. Mūsu jaunākā grupa ir Bīriņu misionālā kopiena. Ģimene, kas dzīvo Bīriņos, veido attiecības ar apkārtējiem iedzīvotājiem un strādā pie tā, lai izveidotu grupas kodolu.

Langstiņu grupa ir viena no pirmajām, ko uzsākam. Langstiņos notiek vairākas lietas. Marta beigās mēs organizējām vērienīgāko misijas projektu mūsu draudzes īsajā vēsturē. Tika organizēta misijas nedēļa kopā ar draugiem no Misisipi, ASV un BPI studentiem. Visu nedēļu notika dienas nometne bērniem (pasākumā piedalījās 30 bērni), divi vecāku semināri, kuros kopā bija ap 35 dalībnieku, un jauniešu vakari, kuros bija iespēja uzsākt attiecības un pasludināt Evaņģēliju ap 15 jauniešiem. Līdz šim mūsu draudzē nebija jauniešu darba, un mēs ceram, ka nākotnē būs iespēja uzrunāt un kalpot arī vietējiem jauniešiem. Pateicoties misijas nedēļai, mums ir bijusi iespēja uzsākt sadarbību ar Garkalnes pašvaldību, Bergu pamatskolu, Garkalnes sociālo dienestu un ar vairākām ģimenēm, kuras pirms tam nepazinām. Mēs nevēlamies apstāties, bet turpināsim uzlabot mūsu bērnu kalpošanu, kas ir ieguvusi nosaukumu "Varoņu brīvdienas". Vēlamies katru svētdienu palīdzēt bērniem justies kā varoņiem un iepazīties ar Supervaroni Jēzu.

Kādu laiku atpakaļ es uzzināju, ka Langstiņos, dzīvo 83 gadu veca māsa, kas jau vairākus gadus ir lūgusi, lai Garkalnes pusē būtu draudze. Dzirdot to, pārņem savāda sajūta, jo apzinies, ka esi daļa no atbildētas lūgšanas. Dievs līdz šim visdažādākajos veidos ir parādījis, ka Viņš dibina šo draudzi. Mēs vēlamies redzēt arī turpmāk, ka šī nav mūsu draudze, bet draudze, kuras galva ir Kristus.

Kaspars Šterns

LBDS bīskapa vietnieks draudžu dibināšanas jautājumos

Piemīņas zīmes atklāšana

Piemīņas zīme Lielirbē.
Foto: Oskars Jūra

Šī gada otrajās Lieldienās Ventspils novada Lielirbē tika atklāta piemīņas zīme vietā,

Pēteris Sproģis norādīja, ka šajā vietā, kur kādreiz bijusi baznīca, bet tagad atrodas krusts, tam ir simboliska nozīme: skumji, ka šeit vairs nav apdzīvota vieta, taču tukšais krusts ir cerības simbols. Tas apliecina, ka ir jēga dzīvot ar cerību, ka gluži tāpat kā vecā baznīca atdzimst Piejūras dabas muzejā, tāpat arī reiz tepat atdzims vieta, kur dzīvos cilvēki un varēs dibināt draudzi.

Gandrīz 100 gadus senā baznīcas ēka turpmāk atradīsies Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā kā nozīmīga vēstures

liecība lībiešu un latviešu baptistu kustībai 19. un 20. gadsimtā. Draudzes ēka tika iesvētīta 1913. gadā, taču, sākoties Pirmajam Pasaules karam, baznīcu nojauca un pārcēla uz jūrmalu pie Lielirbes upes. Vēlāk to izmantoja kā zivju apstrādes cehu. 1922. gadā draudze baznīcu atjaunoja un iesvētīja vietā, kur tā atradās līdz šim.

2012. gada 27. maijā – Vasarsvētkos – Lielirbes baptistu baznīca ar tajā iekārtoto ekspozīciju tiks atklāta Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā.

Dace Lektuere

“Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes, tādēļ ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā ...”
(Mateja 28:18)

Jau trešo gadu ar šiem vārdiem esam iesākuši draudžu dibināšanas komandu apmācību M4. Šogad martā apmācību uzsāka 7 jaunas komandas un turpināja 7 komandas, kas piedalās jau otrā līmeņa apmācībā. Komandas ir no tādām vietām kā Neveja, Rīga, Īrija, Ziedkalne, Rembate, Baloži, Ādaži, Sigulda, Kūļciems un Nīca. Dažās no šīm vietām jau aktīvi notiek kalpošana, bet dažas komandas vēl tikai lūdz un meklē, kā uzsākt jaunu draudžu dibināšanu savā kontekstā. Trīs no šīm komandām ir esošas draudzes, kas vēlas atjaunot savas draudzes kalpošanu, tādēļ esot M4, tiek izmantots laiks, lai vēlreiz izvērtētu savu draudzi un spertu nozīmīgus soļus preti draudzes atjaunotnei.

Atšķirībā no iepriekšējiem gadiem, šogad M4 apmācību vada draudžu dibinātāji no Latvijas. Viņi savā laikā piedalījās M4 un tagad paši ir aktīvi draudžu dibinātāji. M4 apmācības pirmo moduli vadīja Kaspars Šterns, Mārcis Dejus, Ilvars Leviņš, Igors Rautmanis un Deniss Sinks. Arī šogad liels atbalsts M4 apmācībai ir DAWN Norway vadītājs Oivinds Auglands kopā ar brāļiem un māsām no dažādām Norvēģijas draudzēm.

Pirmajā apmācību modulī, uz kuru komandas pulcējās martā, komandas domāja par draudžu dibinātāja aicinājumu, par patiesību, ka Kristus ir patiesais draudžu dibinātājs, kā arī diskutēja par to, kā izveidot komandas kodolu un skaidru vīziju. Komandas daudz klausījās un mācījās viena no otras, cenšoties saprast,

K. Šterns diskusijā ar M4 apmācību grupām

kā apgūtos principus praktizēt savā draudzē. Apmācību noslēgumā katra draudze izstrādāja mērķus nākamajiem 6 mēnešiem.

Komandas, kas piedalījās otrā līmeņa apmācībā, vēlreiz izvērtēja savas jaundibināmās draudzes vīziju, darbību un daudz dziļāk pārdomāja, kā kļūt par draudzi, kura aizsniedz neticīgos un dara tos par mācekļiem, kuri citus dara par mācekļiem.

Varam būt priecīgi un pateicīgi Dievam, ka jaunu draudžu dibināšana ir gājusi plašumā. Ja arī tava draudze ir ieinteresēta draudžu dibināšanā – lūdz Dievu un pievienojies! Nākamā apmācību reize būs šī gada 28.-29. septembrī. Ja jūsu komanda nolemj piedalīties, lūdzu, piesakieties laicīgi (kaspars.sterns@gmail.com, mob. 26554780), jo pirms M4 ir jāveic priekšdarbu.

Kaspars Šterns

LBDS bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos

“Brīvības garša” Madonā

Šā gada 14. aprīlī Madonas draudzes namā uz Sieviešu kalpošanas apvienības (SKA) reģionālo konferenci “Brīvības garša”

aicināja māsas būt drošām un mīlestībā pildīt tik nozīmīgo Jēzus pavēli – stāstīt citiem brīnišķīgo glābšanas vēsti.

Konferences dalībnieki Madonas baptistu dievnāmā.
Foto: Indra Melluma

pulcējās māsas un brāļi no Latvijas baptistu draudzēm. Par konferences tēmu “Brīvības garša” runāja Jēkabpils baptistu draudzes mācītājs Jānis Lūsis. Mācītājs runāja par divām garšām – rūgtu un saldo. Svarīgi ir sajūst grēka nožēlas rūgtumu vispirms, tikai pēc tam varēsīm baudīt saldo garšu, ko sniedz Kristus dāvatā brīvība no grēka. Brīvība garšo pēc prieka, mums jātiecas atklāt aizvien vairāk jaunas brīvības garšas. Mācītājs uzsvēra, ka brīvība ir tverama kopībā. SKA Padomes locekle Zanda Lūse

grūtībām viņa saskārusies. Tagad viņa ir Dieva bērns un no sirds, ar lielu degsmi un mīlestību pret līdzcilvēkiem kalpo savā draudzē. Viņa palīdz cilvēkiem atgriezties, atstāt vecos ieradumus, atkarības, vadot “Īsta brīvība” nodarbības. Programma “Īsta brīvība” ietver astoņus principus, kuru pamatā ir Jēzus Kalna sprediķis. Aelita uzsvēra, ka svarīgi nenosodīt cilvēkus, kuri ir atkarīgi, bet palīdzēt tiem atrast ceļu pie Dieva, saskatīt sevi ne tikai slikto, bet arī to labo, ko katrā no mums Dievs ir ielicis.

Eiropas Baptistu sieviešu apvienības prezidente Līvija Godiņa pastāstīja par savu vizīti Maskavā, no kurienes atvedusi mīļus sveicienus no māsām Krievijā, Uzbekijā, Armēnijā, Tadžikistānā un citās valstīs.

Madonas draudze var būt pateicīga Dievam, ka tai ir sava dzejniece. Māsa Zina pastāstīja par savu dzīves gājumu, kā viņa kļuvusi par Dieva bērnu. Dievs viņai ir devis brīnišķīgu talantu – rakstīt dzeju. Dzeja bija veltīta Dieva godam un pielūgsmei, tā īpaši aizkustināja mūsu sirdis.

SKA vadītāja Elita Lapiņa informēja par SKA plāniem šai vasarai un aicināja atsaukties palīgus nometnei bērniem ar īpašām vajadzībām. Mēs arī lūdzām grupās – stāstījām viena otrai savas problēmas, lūgšanu vajadzības, un māsas kopīgi lūdza. Noslēgumā konferences dalībnieki devās nelielā ekskursijā pa Madonu.

Paldies mūsu mīļajam Debesu Tēvam par tik piepildītu dienu, mūsu mīļajām māsām un brāļiem Madonā, par sirsniņo atmosfēru visas konferences garumā.

Aija Reksne

Rīgas Mateja draudzes locekle

Kārlis Kārklīņš ir BPI 1. kursa students, Vīlandes draudzes jauniešu vadītājs, precējies ar Ruti. Vairāk par viņa domām, piedzīvoto varat lasīt viņa blogā:
karliskarklinsh.blogspot.com.

Pastāsti par savu ģimeni, vidi, kurā esi izaudzis!

Esmu uzaudzis mazā ciematā Jāņmuižā, 7 km no Cēsīm. Mani vecāki izšķīrās, kad man bija 3 gadi. Mamma mani, manu 2 gadus vecāko māsu un 10 gadus vecāko brāli audzināja viena. Par Dievu vairāk sāku interesēties pusaudžu vecumā. Vasaras es pavadīju pie sava brālēna Smārdē. Lai arī viņa vecāki nebija kristieši, viņš gāja uz svētdienskolu, vasarās brauca uz nometnēm. No 10 gadu vecuma arī es viņam braucu līdzi. Tad 13-14 gadu vecumā man sākās pusaudžu vecums, kas manā gadījumā saistījās ar iedzeršanu, smēķēšanu, ballītēm, dumpīgumu. Biju skolotājas bērns, kuram, tāpat kā mācītāja bērnam, pievērs pastiprinātu uzmanību. No *pareizā* bērna, kļuvu par pusaudzi, kas vēlējās sevi apliecināt, vairāk kā citi izdzerot, smēķējot, dumpojoties. Tajā laikā uzskatījām, jo vairāk vari izdzert, jo *lielāks vecis* tu esi.

Tajā vasarā aizbraucām uz kristīgo nometni, kurā man radās pārdomas. Pāris dienas pirms tam kopā ar brālēnu bijām savārijūši pamatīgas *ziepes*, jo domājām ka, tā kā braucām uz nometni, mūs neatradīs. Kopā ar lielajiem čaļiem, kuriem bija jau vairākas sodāmības, mēs izdemolējām mazdārziņus. Mazā ciematā runas izplatās ātri, drīz visi zināja, kas ir vainīgie. Visu dienu nosēdējām mežā, slēpjoties no policijas. Es nezinu, kāpēc mani mamma palaida – vajadzēja mūs sodīt un nekur nelaist.

Nometnē runātais atstāja uz mani dziļu iespaidu. Kad mācītājs stāstīja par to, ko nozīmē būt īstam vīrietim Bībeles perspektīvā, Dievs mani uzrunāja. Neteicu: Es ticu, bet gan – Es gribu. Gribu to, kas ir tiem cilvēkiem, es gribu Jēzu, gribu ticēt. Laiks pēc nometnes nebija viegls. Kopā ar mani gan bija vēl viens čalis, kas arī it kā uzticēja savu dzīvi Dievam. Mēs mēģinājām viens otru iedrošināt, bet beigu beigās viens no otra slēpām, ka bijām atsākuši smēķēt. Bet Dievs kaut ko manī bija izdarījis, man vairs nelikās normāli, ka es to daru.

Tad man ar čaļiem sanāca strīds. Viņi pārmeta man, ka es esmu palicis citādāks, prasīja, kāpēc nedzeru vairāk. Viņi uzskatīja, ka es *lecos*, jutos labāks par viņiem, mēs sakāvāmies. Es paliku viens pret trijiem, mans it kā ticīgais draugs neiesaistījās. Es atceros, ka tas bija vakars, kad man bija patiešām smagi. Es aizsūtīju izziņas kādiem draugiem, lai lūdz par mani.

Dievs man pašam parādīja, ka es esmu palicis citādāks, ka man jāiet ārā no šīs vides. Pēc tam izsmēķēju vēl tikai 1 vai 2 cigaretes – pēdējās savā dzīvē.

Gads pēc šīs nometnes bija sarežģīts, es joprojām dzīvoju savā ciematīnā. Uz skolu jābrauc ar to pašu autobusu, ar ko pārējie, līdz ar to piedzīvoju izsmiešanu, kaušanos, apspļaudīšanu. Pēc skolas es visu laiku sēdēju mājās, tāpēc bija dienas, kad es no Bībeles kādas 40 nodaļas dienā lasīju. Dievs izmantoja arī šo tik depresīvo laiku, kad jautāju, kāpēc Dievs mani ir izglābis. Ja es nebūtu glābts, es varētu turpināt dzīvot vidē, kurā dzīvoju līdz šim, bet, tā kā Dievs mani ir izmainījis, es tur vairs neiederos. Jautāju, kāpēc Dievs man nedod spēku pastāvēt, būt kristietim tajā vidē, no kuras esmu nācis. Tas viss atrisinājās, kad pēc 9. klases aizgāju mācīties uz Rīgu. Tā gan bija sava veida bēgšana. Jaunajā skolā es varēju būt es pats, neviens neskatījās atpakaļ uz to, kāds es biju un kā esmu mainījies.

Rīgā iepazīnos ar jauniešiem no Vīlandes draudzes. Reiz Vīlandē, tulkojot kādu runātāju, Dievs mani uzrunāja, sakot, ka šī ir mana vieta. Tajā brīdī es negribēju klausīties tajā, ko Viņš saka. Tas arī man bija smags laiks, biju pārstrādājies, pārkalpojis, nemācēju atpūsties. Man sāka formulēties pašam savi uzskati, mācījos pieņemt pats savus, nevis savu vadītāju, skolotāju priekšā pasacītus lēmumus. Tas bija tāds kā lūzums, kad sapratu, ka man vajag arī atpūsties, ka jāpieņem, ka es kļūdos, ka nevaru visu laiku tikt apmācīts, darīt kaut ko tikai tāpēc, ka tas mani padarīs par labāku kristietī. Protams, tas viss mani "trina" kā vadītāju, bet es nebiju vēl satvēris žēlastību, ka es varu dažreiz arī tā neko nedarīt, atpūsties un joprojām būt labs kristietis. Tas bija dziļu pārdomu laiks par to, ko nozīmē vienkārši būt.

Kā tu iepazīnies ar savu sievu Ruti?

Ar Ruti pirmoreiz satikāmies 2006. gadā nometnē, ko organizēju. Viņai bija 16, man 17 gadi. Uz vienu no nometnēm, ko es vadīju, es Ruti gribēju aicināt par grupas vadītāju. Nometnē mums bija "karstais" krēsls, uz kura tika sēdināti un izjautāti nometnes vadītāji. Uz viena no šiem krēsliem es nosēdināju Ruti. Tas bija neapzināti mērķtiecīgs lēmums, lai pajautātu viņai gan jauniešus, gan mani interesējošus jautājumus, piemēram, tādus kā, vai tev ir draugs? Pēc nometnes meklēju neitrālus veidus, kā būt viņas tuvumā, neko tieši nepasakot.

Maija sākumā visu izrunājām, sākām draudzēties. Drīz es sapratu, ka man Rute tiešām patīk, ka es labprāt pavadītu ar viņu kopā visu dzīvi. Jautāju Dievam, ko Viņš par

Kārlis Kārklīņš ar sievu Ruti

to domā: var, nevar? Dievs teica, ka man pašam ir jāpieņem lēmums, jo no Bībeles skatu punkta nav nekādu šķēršļu – viņa mīl Dievu. Tad jau augusta beigās bildināju Ruti. Es gan jauniešiem saku, ka tas nenozīmē, ka viņiem ir jādara tāpat, vienkārši es esmu ļoti nepacietīgs, es gribu zināt un, ja man liekas, ka es zinu (un man likās, ka es zinu), tad kāpēc gaidīt?

Cik ilgi tu esi pilna laika kalpošanā?

Vasarā, kad es bildināju Ruti, es skaidri zināju divas lietas: es gribu precēties un man jāiet kalpošanā. Divas pilnīgi pretējas lietas, kas it sevišķi vecākiem likās nesavienojamas. Tajā gadā es neatnācu uz BPI, jo man bija jāgatavojas kāzām. Pēc gada mēs apprecējāmies un mani aicināja pilna laika kalpošanā – vadīt Vīlandes draudzes jauniešus.

Kā tev iet BPI?

Vispirms jau jāsaka, man patiešām patīk šeit mācīties. Sākumā uzzinot, kas ir BPI, man pret to bija tāda kā pretestība, jo kaut kā biju sapratis, ka tur būtu jāiet mācīties katram džekam, kas kaut ko dara baznīcā. Likās, ka tas ir formāli, ka varu kalpot draudzē arī bez tā. Man patiešām patīk tas veids, kā studijas sakārtotas, ka tās nav tikai akadēmiskas un nav arī tikai praktiskas. Vispirms jau te tiek sagatavota mūsu uztvere kalpošanas darbam. Mēs šeit esam tik dažādi, tāpēc mums ir interesanti diskutēt, dzirdēt vienam otru viedokli. Tas palīdz saprast, ka ne vienmēr tavš viedoklis ir tas vislabākais.

Kopš atnācu uz BPI, saprotu, ka es esmu šeit istajā vietā un istajā laikā. Te es varu augt un pilnveidoties. Man patīk tā žēlastības vide, kas ir šeit. Novērtēju tos cilvēkus, kas mūsos iegulda, un tālāk jau studentos redzu, ka arī mēs paši esam gatavi viens otrā un citos ieguldīt. Ir kopības sajūta. Mums ir atbalsts, atbildība vienam otra priekšā, apziņa, ka neesi viens.

Vai zini, kur Dievs tevi aicinās tālāk?

Tagad mana vieta ir Vīlandes draudzē. Mans uzdevums nav tikai turpināt kaut ko, kas ir iesākts, bet ielikt šajā darbā kaut ko no sevis. Te es sevi redzu nākamās 3 gadus,

ja Dievs dos. Tik ilgs laiks ir vajadzīgs, lai nodrošinātu pēctecību, apmācītus citus pēc sevis. Mans mērķis ir padarīt sevi un visus tos, kas tagad darbojas, "nevajadzīgus", lai lietas varētu notikt arī bez mums, kad Dievs mūs sauks kalpot citur.

Pēc tam, iespējams, es gribētu būt daļa no komandas, kas atjaunotu jauniešu darbu LBDS, aicinātu jauniešus domāt par to, kā mēs varam kopā augt, virzītu jauniešu darbu draudzēs. Jauniešu darbs ir saistīts ne tikai ar jauniešiem, to vadītājiem, tas ir darbs arī ar draudzi. Vīlandē šis darbs nebūtu tāds, kāds tas ir, ja mums nebūtu tāds mācītājs, tāda draudzes padome, kāda mums ir – tik saprotoša un pretimnākoša. Tas ir dialogs. Jauniešu darbs būs efektīvs tad, kad mācītājs strādās kopā ar jauniešu vadītājiem, tā kā mācītājs Ģirts Ašnevičs strādā kopā ar mani.

Mēs viņu saucam par "Vīlandes tēti". Ģirts dod mums brīvību, bet ir blakus. Viņa atbalstu var salīdzināt ar to, kā, kad bērns sper pirmos soļus, viņš ir blakus, uzmana. No mācītāja Ģirta es mācos gana sirdi, mīlēt draudzi, būt vidutājam starp dažādiem interešu konfliktiem, kā aprūpēt cilvēkus. Mācos no viņa vienkārši mīlēt, uzticēties. Mācītājs Ģirts man ir liels atbalsts.

Par nākotni runājot, ja kāda draudze mani aicinās par sludinātāju vai mācītāju, es to noteikti apsvērsu, jo galu galā es noteikti būšu tur, kur Dievs vadīs.

Kā tev vislabāk patīk atpūsties?

Man ļoti patīk ceļot. Arī basketbols man patīk. Ja man ir lielas problēmas, vajadzīgs laiks domāt, es varu stundām mest bumbu grozā līdz spēku izsīkumam. Tāpat arī ar bungām, es nesaucu sevi par bungieri, protu tikai ritmu noturēt. Man tas ir laiks, ko es pavadu ar Dievu. Man ir vajadzīgs laiks vienam. Piemēram, nākot mājās no baznīcas vai BPI, apzināti izvēlos iet kājām, nevis braukt ar sabiedrisko transportu. Vēl mums ar Rutu patīk spēlēt spēles, skatīties filmas, aicināt ciemiņus vai iet ciemos. Kad es esmu kopā ar sievu, tad bieži gribas vienkārši būt.

Sagatavoja **Nora Rautmane**, BPI Programmu administratore

Laulāto seminārs

GARĪDZNIKĒM UN VIŅU DZĪVESBIEDRĒM

Kad pavadīta pārdomu pilna Klusā nedēļa, pateicības un gaviļu pilnām sirdīm sagaidītas Lieldienas, LBDS garīdzniekiem (vismaz teorētiski) var rasties neliels atelpas brīdis no piepildītā kalendāra. Šis ir brīdis, kad arī pārējā ģimene sāka atgriezties ierastajā ikdienas ritmā, no jauna atceroties veltīt laiku arī viens otram.

Tieši šādā laikā, 13.-14. aprīlī mācītājs Edgars un Kristīne Maži aicināja Ziemeļkurzemes garīdzniekus uz laulāto semināru Apšuciemā, viesnīcā "Arkādija". Kaut arī pašā šosejas malā, šī vieta pārsteidz ar jūtamu mieru un klusumu. Esot šeit tikai divatā ar dzīvesbiedri, ļoti ātri iespējams atbrīvoties no ikdienas domu steigas un rūpēm, pilnībā izbaudot laiku, kas dots tikai sev pašiem.

Lielisku atpūtas gaisotni radīja arī semināra vadītāji, kuri semināra nodarbību laikā neļāva nogrimt pārlieku nopietnās pārdomās, bet ik pa brīdim ļāva paskatīties uz sevi, dzīvesbiedru un ikdienišķām sadzīves situācijām no komiskās puses. Visbiežāk trāpīgs un pieskaņots joks ļauj vieglāk ieraudzīt sevi atainotajā situācijā un mudina meklēt risinājumu.

Vidzemnieki ar nelielu skaudību (dievišķos apmēros, protams) raudzījās uz Kurzemes pusi, jo šis bija jau otrais Mažu vadītais laulību seminārs šajā Latvijas daļā. Tādēļ, padzirdējuši, ka

Kristīne un Edgars Maži kopā ar semināra dalībniekiem pusdienu pārtraukumā

varētu palikt dažas vietas brīvas, ar lielu entuziasmu izkaroja sev tiesības doties pāri Daugavai kopā ar dzīvesbiedri. Vidzemes reģionā šāds seminārs paredzēts tikai oktobrī.

Kā lai necinās par tiesībām piedalīties, ja seminārā tiek piedāvātas lekcijas ar ļoti aktuālām un pašu dzīvē sastopamām tēmām – "Sieva un Draudze – draudzenes vai ienaidnieces?", "Ko nozīmē būt mācītāja sievas vīram?", "Mācītāj, kāpēc tu ar mani nerunā?"?

Saprotams, ka visus garīdznieka laulības dzīves aspektus 24 stundās izrunāt un pārdomāt nav iespējams, tomēr šajā seminārā varējām saņemt labu iedrošinājumu turpināt vērot savu ģimenes dzīvi ikdienā un jau laicīgi reaģēt uz pamanītajiem "ziedīņiem".

Lai Dievs bagātīgi svētī Edgaru un Kristīni, kas iegulda savu laiku un spēkus, lai Latvijas garīdzniekiem būtu iespēja ne vien kādu brīdi baudīt divvientulību ar savu dzīvesbiedri, bet arī saņemt lielu devu iedrošinājuma un atbalsta turpmākajam ceļam.

Sandijs Aizupietis

Siguldas draudzes sludinātājs

LBDS reģionālās tikšanās Cēsīs un Jēkabpilī

2012. gada 11. februārī Cēsīs un 31. martā Jēkabpilī notika LBDS reģionālās tikšanās, kuru laikā LBDS apvienību un nozaru pārstāvi stāstīja par aktualitātēm, kā arī dalījās ar viedokļiem par LBDS turpmāko darbību.

Dainis Caunītis, Jēkabpils baptistu draudzes priekšnieks:

Es domāju, šādas reģionālās tikšanās ir ļoti svētīgas un vajadzīgas. Tās veicina sadraudzību un vienotību gan starp draudzes locekļiem, gan savienības draudžu vidū.

Šajā tikšanās reizē tika apspriestas un meklētas iespējas, kā dibināt jaunas draudzes un kā veicināt esošo draudžu pieaugumu. Apsveicami ir tas, ka tiek domāts tieši par jaunatnes iesaistīšanu kalpošanā. Tomēr, pēc manām domām, esošās draudzes par maz lūdz pēc Dieva Gara palīdzības, pēc Dieva Gara dāvanām. Bez Dieva Gara dāvanām draudzes paliek garīgi nabadzīgākas. Bet mums ir iespēja būt garīgi bagātiem, mums tikai vairāk jālūdz pēc

Dieva Gara dāvanām. Jo vairāk lūgšim, jo bagātīgāk Viņš mūs atalgo. Mūsu uzvara ir lūgšanās!

Ieva Praznicāne, Cēsu baptistu draudzes locekle:

Pasākums bija pārdomāti organizēts. Mēs saņēmām būtisku aktuālu informāciju un ieguvām pārliecību, ka LBDS darbojas mūsdienīgi un daudzpusīgi. Kā patīkama atbalss no tikšanās reizes skan vadmotīvs: "Esam vienoti Dieva kalpošanas darbā". Ir vēl tik daudzas neizmantotas iespējas!

Pāvils Jakovļevs, Jaunjelgavas baptistu draudzes sludinātājs:

Domāju, ka šādi pasākumi ir ļoti labi, bija daudz vērtīgu domu no bīskapa. Prieks par panākumiem jaunu draudžu dibināšanas jomā! Taču lielāka uzmanība jāpievērš jautājumam, kādēļ vēl tik daudzās draudzēs trūkst mācītāju, kas ir tie iemesli, kādēļ viņi no draudzēm aiziet. Tas ir ļoti aktuāls jautājums.

BPI DRAFTS VASARAS NOMETNES 2012

Mēs dzīvojam laikā, kad draudzes ir izslāpušas pēc vīriem, kuri ir gatavi uzņemties atbildību par savu dzīvi, ģimeni, darbu un savu draudzi. Vīrietis savos jaunības gados ne vienmēr apzinās savu aicinājumu un lomu draudzē un sabiedrībā kopumā. Darbs ar vadītājiem, sludinātājiem un mācītājiem sākas jau pusaudžu gados, kad tiek izdarītas būtiskas izvēles un nostiprināts topošā vīrieša raksturs.

Tādēļ BPI jau ceturto gadu organizē BPI DRAFTS nometnes, kas ir paredzētas jauniešiem vecumā no 14 līdz 20 gadiem. BPI DRAFTS nometņu mērķis ir palīdzēt puisiem saprast savu aicinājumu, pilnveidot raksturu un labāk sagatavoties kalpošanai. Šo mērķu sasniegšanai BPI DRAFTS nometnēs tiek izmantotas visdažādākās aktivitātes, kas katru nometni padara saturiski bagātu un interesantu. Mēs vēlamies, lai ikviens BPI DRAFTS nometnes dalībnieks apgūst ne tikai kvalitatīvas teorētiskās zināšanas, bet arī viņa raksturs tiek mainīts un iegūtās zināšanas izdzīvotas praksē. Tādēļ principi, ko mācāmies BPI DRAFTS nometnēs, tiek apgūti, tos praktiski izdzīvojot.

Ja Tu esi vecumā no 14 līdz 20 gadiem vai arī ja Tavā draudzē ir šī vecuma puisi, BPI DRAFTS ir laba iespēja pavadīt kvalitatīvu laiku kopā ar citiem puisiem no visas Latvijas un citām valstīm.

2012. gada vasarā notiks 3 nometnes, kas katra ir nākamais līmenis un kas palīdzēs puisiem labāk sagatavoties kalpošanai savā draudzē.

Nometnē kā vadītāji kalpos Baltijas Pastorālā institūta studenti, LBDS sludinātāji un draudžu dibinātāji, daloties savā pieredzē par dzīvi Kristū un kalpošanu.

Mēs nemeklējam pareizos, bet aicinātos. Mēs nemeklējam ērtos, bet drosmīgos. Mēs nemeklējam pārgudros, bet atbildīgos. Mēs nemeklējam tos, kas prot tikai pasūtīt, bet grib būt sūtīti!

PIETEIKŠANĀS UN INFORMĀCIJA:

Lai pieteiktos nometnei, ir: 1) elektroniski jāaizpilda dalībnieku anketa; 2) jāsaņem draudzes mācītāja, sludinātāja, jaunieša vadītāja vai BPI studenta rekomendācija. Katra jaunieša dalību nometnē apstiprinās LBDS bīskaps Pēteris Sprogis un BPI DRAFTS vadītājs Kaspars Šterns, izsūtīt vēstuli ar uzaicinājumu uz nometni.

Pieteikšanās līdz 20. jūnijam. Vairāk informācijas par BPI DRAFTS nometnēm varat iegūt, zvanot: 26554780 vai rakstot uz e-pastu: kaspars.sterns@lbs.lv

BPI DRAFTS 1. LĪMENIS

No 2. līdz 6. jūlijam Lauku sēta "Ganības", Užava (24 km no Ventspils)

BPI DRAFTS 1. līmenis ir nometne, kurā dalībnieki tiek iepazīstināti ar kristīgās dzīves un kalpošanas pamatiem. Nometnes laikā tiks apskatītas tādas tēmas kā: Kas ir Evaņģēlijs? Kā dzīvot Evaņģēlijā? Kā pasludināt Evaņģēliju? Kā saprast savu aicinājumu? Kā izdzīvot savu aicinājumu? Nometnē apmācību vadīs BPI studenti, mācītāji un draudžu vadītāji no dažādām Latvijas draudzēm.

BPI DRAFTS 2. LĪMENIS

No 16. līdz 21. jūlijam Lauku sēta "Ganības", Užava (24 km no Ventspils)

BPI DRAFTS 2. līmenis ir nometne, kurā piedalās visi tie puisi, kas jau ir piedalījušies 1. līmenī. Šī nometne sastāv no teorētiskas sagatavošanas un prakses. Pirmās divas dienas dalībnieki tiek apmācīti, sagatavoti kalpošanai, bet pēc tam 3 dienas kopā ar nometnes vadītājiem dodas praksē uz dažādām Latvijas draudzēm.

Uz BPI DRAFTS 2. līmeni ir aicināti visi tie puisi, kuri jau ir piedalījušies 1. līmenī.

BPI DRAFTS 3. LĪMENIS

No 6. līdz 11. augustam Lauku sēta "Ganības", Užava (24 km no Ventspils)

BPI DRAFTS 3. līmenis ir augstākais no apmācību līmeņiem. Tā ir nometne, kurā tiek sagatavoti vadītāji un viņu komandas. Nometnē tiks mācīts par to, ko nozīmē vadīt komandu. Dalībnieki tiks iepazīstināti ar dažādiem komandas modeļiem un komandas vadītāja atbildību.

BPI DRAFTS 3. līmenī var piedalīties tie, kuri ir piedalījušies 2. līmenī un spēj savākt komandu (vismaz 3 cilvēki).

BALTIJAS JAUNIEŠU FESTIVĀLS 2012. GADA 9. JŪNIJS, ARĒNA RĪGA

Piedalās: NEWSBOYS / MICHAEL W. SMITH / THE PARACHUTE BAND / REBECCA KONTUS / FLAMMO PATLIS BAND / GYVAI / VĒSTNICĪBA / VALDIS INDRIŠONOKS & BAND / EX ANIMO

MAIJĀ:

Slavēšanas un lūgšanu vakars

18. maijā plkst. 19:00 Rīgas Vecajā Sv. Ģertrūdes baznīcā

Kurss FM419 Latvijas draudzēs

Grafiks: www.byf2012.lv, sadaļā BYF Resursi

Rezervētas jau 5000 vietas Arēnā Rīga

Ar prieku ziņojam, ka līdz aprīļa sākumam rezervētas jau vairāk kā 5000 vietas uz Baltijas Jauniešu festivālu Arēnā Rīga. To vidū ir vairāk nekā 4000 jauniešu grupās, kas ieradīsies Rīgā no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas, savukārt gandrīz 1000 apmeklētāji vietas rezervējuši individuāli. Pateicamies par jūsu atsaucību, un aicinām rezervēt vietas visus, kuri to vēl nav paspējuši izdarīt. Gan draudžu organizētās jauniešu grupas, gan individuālie apmeklētāji var rezervēt vietas Arēnā Rīga festivāla mājaslapā www.byf2012.lv. Ņemot vērā lielo atsaucību, organizatori plāno nodrošināt visu nepieciešamo, lai festivāla norisei varētu pilnvērtīgi sekot arī brīvā dabā līdzās Arēna Rīga ēkai.

Esi mūsu draugs un iegūsti vērtīgas balvas

Kā tikt pie jaunākajiem festivāla mūziķu CD, iegūt labākās vietas Arēnā Rīga vai laimēt tik lielu picu, ka tu to viens nemaz nevarēsi apēst? Pirmkārt, kļūsti par mūsu draugu sociālajos medijos – Twitter, Facebook un Draugiem.lv. Otrkārt, seko mūsu aktualitātēm un piedalies festivāla izsludinātajos konkursos. Tā ir tava iespēja gan iesaistīties un kļūt par festivāla vēstnesi, gan dot festivāla ziņas tālāk saviem draugiem. Un ko var zināt – varbūt tieši tu kļūsi par veiksminieku, kurš laimēs iespēju nofotografēties kopā ar kādu no festivāla zvaigznēm!

www.byf2012.lv

maijs

1

Bērnu un jauniešu Dziesmu un mūzikas diena. Lūgsim par Svētdienskolu apvienību, par tās priekšnieka vietnieci Elzu Rozi un viņas palīgiem. Lūgsim Dieva vadību Dziesmu dienas norisē, lai Viņa vārds caur dziesmu aizskar lielo un mazo klausītāju sirdis.

Bērnu un jauniešu Dziesmu un mūzikas diena "Uzticies Jēzum!" Pestišanas templī, Rīgā, Lāčplēša ielā 117. **Pikst. 14:00** Noslēguma koncerts. Piedalās apvienotais bērnu koris un radošā mūziķu komanda "Būsim kopā" ar mūziklu "Apsolījumi".

2

Aizlūgsim par Līgatnes draudzi, tās sludinātāju Mārtiņu Rijnieku un viņa ģimeni. Lūgsim svētību draudzes locekļiem. Lūgsim par atmodu Līgatnes apkārtnē.

3

Lūgsim un pateiksimies par savas draudzes garīdznieku. Lai Dievs atjauno viņu spēkus garīgajam darbam draudzēs. Lūgsim, lai esam morāls atbalsts garīdznieku ģimenēm atbildīgajā kalpošanas darbā.

4

LR Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena. Pateiksimies un lūgsim par Latvijas tautu, valsti un valdību. Lūgsim par garīgu atjaunotni savās sirdīs. Lūgsim par atmodu Latvijā.

5

Pateiksimies un lūgsim par Muzikālās kalpošanas apvienības darbu un tās vadītāju Māri Dravnieku un viņa ģimeni. Lūgsim, lai atsaucas patiesi Dieva aicināti muzikālās kalpošanas darbinieki mūsu draudzēs.

6

Pasaules Baptistu Alianses svētdiena. Lūgsim par evaņģēlizācijas darbu visā pasaulē; lai Dieva vārds uzrunā un ved pie Viņa mīlestības arvien jaunus neticīgos. Lūgsim, lai kristiešu ticība aug un atjaunojas Viņa mīlestībā un spēkā.

7

Lūgsim par Limbažu draudzi. Lūgsim, lai Dievs aicina kalpošanā jaunu garīdznieku. Lūgsim, lai Dievs vada un sakārto turpmāko draudzes ceļu.

8

Lūgsim par Ukrainas Evaņģēlisko kristiešu – baptistu asociāciju savienību. Tajā apvienojušās 2382 draudzes ar 125 509 draudžu locekļiem.

9

Lūgsim par Madonas draudzi. Pateiksimies un lūgsim par Madonas draudzes vadītāju Dmitriju Bortņikovu un viņa ģimeni. Lūgsim, lai Dievs aicina kalpošanā garīdznieku, lūgsim par nozaru attīstību draudzē, īpaši par darbu ar jauniešiem.

10

Lūgsim par draudžu sludināšanas vietām un par esošo draudžu atjaunotni un jaunu draudžu veidošanos.

11

Lūgsim par Baltijas Pastorālo institūtu, tā vadītājiem, lektoriem un studentiem. Lūgsim, lai Dievs dara skaidru Savu aicinājumu studentu sirdīs. Lūgsim pēc Dieva spēka, gudrības un vadības studentiem, kas šogad uzsākuši studijas.

12

Lūgsim par kapelānu kalpošanu armijā, zemessardzē, slimnīcās un cietumos, kā arī par paliatīvās aprūpes kapelānu darbības attīstību Latvijā.

13

Mātes diena. Pateiksimies un lūgsim par mūsu vecākiem un īpaši par mūsu gādīgajām, mīļajām mātēm. Lūgsim, lai ģimenēs vairojas satība, mīlestība un uzticība. Lūgsim gudrību vecākiem, audzinot bērnus patiesā Kristus mīlestībā.

14

Lūgsim par Mālpils draudzi. Lūgsim, lai Mālpilī un tās apkārtnē atdzimst kalpošana Kristum.

15

Starptautiskā ģimenes diena. Pateiksimies Dievam par mūsu katra ģimeni. Lūgsim, lai Dievs ved pie ticības Kristum mūsu ģimenes locekļus, tuviniekus un kolēģus, visus tos, kuri Viņu vēl nepazīst. Lūgsim par Vācijas Evaņģēlisko brīvo baptistu draudžu savienību, kurā apvienotas 814 draudzes ar 82 664 locekļiem.

16

Pateiksimies un lūgsim par Mazsalacas draudzi, par tās sludinātāju Valteru Mitānu un viņa ģimeni. Pateiksimies un lūgsim par darbu ar bērniem un jauniešiem. Lūgsim par draudzes finansiālo stāvokli. Lūgsim, lai Dievs dod gudrību izmantot Viņa dotās iespējas. Aizlūgsim par patiesu mīlestību un brāļu un māsu sadraudzību.

17

Lūgsim par bērniem, skolēniem un studentiem, kuru mācību gads tuvojas noslēgumam. Lūgsim, lai Svētais Gars vada un palīdz atrast turpmāko dzīves ceļu.

18

Lūgsim par Latvijas Baptistu draudžu savienību un tās bīskapu Pēteri Sproģi, viņa vietniekiem. Lūgsim par LBDS Kongresa veiksmīgu norisi. Lūgsim, lai Dievs dod vadītājiem skaidru nākotnes redzējumu. Lūgsim par mūsu draudžu izaugsmi.

LBDS

18. - 19. maijs LBDS Kongress 2012 Savienības namā, Rīgā, Lāčplēša ielā 37

19

Lūgsim par bērniem, pusaudžiem un jauniešiem mūsu draudzēs. Lūgsim, lai Dievs palīdz draudzēm rast jaunas idejas un iespējas paplašināt kalpošanu jaunajai paaudzei.

20

Aizlūgsim par savu draudzi un īpaši lūgsim par tām mūsu draudzēm, kurās nav mācītāju un nozaru vadītāju.

VAIŅODES DRAUDZE

Pikst. 11:00 Draudzes kora gadasvētki. Viesi: Aizputes baptistu draudzes sludinātājs Jānis Balodis un kora dziedātāji.

GULBENES DRAUDZE

Pikst. 11:00 Draudzes gadasvētku dievkalpojums.

CĒSU DRAUDZE

Pikst. 11:00 Draudzes 103. gadasvētki.

21

Lūgsim par Mērsraga draudzi, par tās mācītāju Jāni Pallo un viņa ģimeni. Lūgsim, lai aizmirsuši par sevi, draudzes ļaudis ietu meklēt tos, kurus Dieva Gars ir uzrunājis, un vest viņus „mājās”. Lūgsim pēc jauna svaidījuma Tā Kunga kalpam nepagurt, bet celties spārnos un skriet.

maijs

22

Lūgšim par Šveices Baptistu savienību ar tās 12 draudzēm un 10 841 draudzes locekļiem.

23

Aizlūgšim par Mežgalciema draudzi. Lūgšim par tās sludinātāju Aivaru Vadoni un viņa ģimeni. Aizlūgšim par draudzes kopību, par nozaru attīstību. Lūgšim, lai Dievs svētī draudzi finansiāli.

24

Lūgšim par draudzēm, kurās nav mācītāju. Aizlūgšim par Aizviķu, Alūksnes, Dobeles, Jelgavas, Kuldīgas, Liepājas krievu draudzi "Evaņģēlija balss", Limbažu, Madonas, Mālpils, Pitraga, Rucavas, Skrīveru un Valdemārpils-Ārlavas draudzēm.

25

Lūgšim par Sieviešu kalpošanas apvienību, par tās vadītāju Elītu Lapiņu un visām sievietēm, ko Dievs aicinājis šajā kalpošanā. Aizlūgšim par sieviešu kalpošanu mūsu draudzēs.

26

Pateiksimies un lūgšim par izdevniecības "Amnis" darbiniekiem, par izdevniecības vadītāju Edgaru Godiņu un darbiniekiem. Lūgšim, lai kristīgā literatūra vestu cilvēkus tuvāk Dieva gaismai, aicinātu Viņu meklēt un piedzīvot.

27

Vasarsvētki. Lūgšim, lai Dieva Gars darbojas mūsu draudzēs un pie mums katra. Lūgšim, lai Svētais Gars atjauno mūsu Evaņģēlija izpratni un drosmi liecināt par Kristu tiem cilvēkiem, starp kuriem Dievs mums ir devis dzīvot un strādāt.

VENTSPILS PIEJŪRAS BRĪVDABAS MUZEJS

Plkst. 17:00 Atjaunotās Lielirbes baptistu baznīcas atklāšana.

AIZPUTES DRAUDZE

Plkst. 11:00 Draudzes kora gadasvētki.

28

Lūgšim par Nāriņciema draudzi. Lūgšim par tās sludinātāja v. i. Jāni Sudmali un viņa ģimeni. Aizlūgšim par draudzes svētdienskolu, tās izaugsmi. Lūgšim par jauniešu darba aktivitāti. Lūgšim, lai Dievs dod gudrību un resursus, lai attīstītu kādas jaunas kalpošanas nozares, caur kurām uzrunāt apkārtnes ļaudis.

29

Pateiksimies un lūgšim par Serbijas Baptistu draudžu savienību. Tajā ir 69 draudzes un 1983 locekļi.

30

Pateiksimies un lūgšim par Nurmižu draudzi, par tās sludinātāju Sandiju Aizupieti un viņa ģimeni. Lūgšim par evaņģelizāciju tuvākajā apkārtnē un par draudzes garīgu un skaitlisku izaugsmi.

31

Pateiksimies un lūgšim, lai Dievs iedrošina un stiprina draudzes locekļus, kas dzīvo tālu no draudzes un kuriem ir dažādas grūtības. Aizlūgšim par žēlsirdības kalpošanu mūsu draudzēs, lai tā vēl daudzus piepilda ar Dieva mīlestību, to dodot un saņemot.

LIELIRBES BAPTISTU BAZNĪCAS ATKLĀŠANA

Šī gada Vasarsvētkos, **27. maijā plkst. 17:00, Ventspilī, Piejūras brīvdabas muzejā Riņķa ielā 2,**

notiks Lielirbes baptistu draudzes lūgšanu nama atklāšanas svētki.

Svētkos piedalīties aicināti LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs

Aivars Lembergs un citi pašvaldības

pārstāvji, arhitekti, būvnieki un, protams,

visa baptistu saime, Ventspils iedzīvotāji un viesi.

Atklāšanas svētkos varēsim redzēt gandrīz simtgadīgās Lielirbes baptistu baznīcas ēku, kur tā nonākusi, kad saudzīgi, dēli pa dēlim nojaucot baznīcu, celtnieki to pārveduši un no jauna uzbūvējuši pašreizējā vietā. Tiks atklāta ekspozīcija par baptistu kustības vēsturi Ventspils novadā un Latvijā.

Protams, svētkos neiztikt bez dziesmām. Ceram dzirdēt un redzēt baptistu vīru kopkori (visu draudžu vīri ir aicināti piedalīties), dziedot dziesmas, kuras skanējušas tajā laikā, kad baznīca tika celta pirmo reizi. Iespējams kāda no dziesmām skanēs lībiešu valodā.

Tiekamies Vasarsvētku pēcpusdienā Ventspilī, lai kopīgi svinētu Dieva dotu sākumu draudzei un Lielirbes baptistu baznīcas atdzimšanu!

Pēteris Tervits

LBDS Padomes loceklis un Ventspils draudzes sludinātājs

BĪBELES LASIŠANAS PLĀNS MAIJAM

1. – 6. maijs

Soģu gr. 11:1 – Rutes gr. 4:22; Jāņa ev. 1:1 – 4:54; Psalmi 101:1 – 105:36; Salamana pamācības 14:13–27

7. – 13. maijs

1. Samuēla gr. 1:1 – 14:52; Jāņa ev. 5:1 – 7:53; Psalmi 105:37 – 109:31; Salamana pamācības 14:28 – 15:7

14. – 20. maijs

1. Samuēla gr. 15:1 – 28:25; Jāņa ev. 8:1 – 11:54; Psalmi 110:1 – 117:2; Salamana pamācības 15:8–23

21. – 27. maijs

1. Samuēla gr. 29:1 – 2. Samuēla gr. 12:31; Jāņa ev. 11:55 – 16:23; Psalmi 118:1 – 119:80; Salamana pamācības 15:24 – 16:5

28. maijs – 3. jūnijs

2. Samuēla gr. 13:1 – 22:20; Jāņa ev. 17:1 – Apustuļu d. 1:26; Psalmi 119:81– 121:8; Salamana pamācības 16:6–18

SVEICAM JUBILEJĀ!

30. maijā Aizputes draudzes mācītājam Jānim Balodim 45 gadi